

exēgētīcē, es. subs. f. ETYM ἐξηγητική. ¶ *grammaticae pars qua scripta explicantur uel interpretantur* • *exegética, arte de la gramática que explica los textos* [HOL grammatica] DIOM 426.16. grammaticae partes sunt duae, altera quae uocatur exegetice, altera horistice. exegetice est enarratiua, quae pertinet ad officia lectionis: horistice est finitiua, quae praecepta demonstrat, cuius species sunt hae, partes orationis uitia uirtutesque.